

Stíny

Hana Zagorová

Dál ve mně jsou barevné stíny.
Dávnou hru s tmou od první plíny
snad znám krásný dar proměny
já mám.

Každé trápení diamant touhy brousí.
Trápení zas kousek stínů
mi dá už tím, že mě poraní.
Pak vím, že mám dar vnímání.

Stíny jsou víc než stíny k líčení.
Stíny jsou zprávy z dávných bloudění.
Stíny jsou z půlnocí mých probdělých.
Stíny, stíny...

Stíny jsou v šlépějích mých odchodů.
Ty stíny jsou příčiny mých důvodů.
Ty stíny jsou z víry v krásnou náhodu
stínů.

Můj první stín dal loučení pravěké,
tíhu mých vin já od té chvíle
už znám, ze stínů údolí
dnes mám.

Já ze stínů vycházím a slunce líp tím vnímám.
Já nemrazím, i když je někdy zima
víc než by se mohlo zdát,
to nic, i stíny můžou hřát.